

ΓΙΑΤΙ ΧΑΙΡΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΛΑΕΙ ΠΑΤΕΡΑ ;

Του Γιώργου Νούτσου

«Μια εικόνα χίλιες λέξεις συνηθίζουμε να λέμε»... Και η συγκεκριμένη φωτογραφία, είναι ο

αψευδής μάρτυρας, που απόλυτα πιστοποιεί την αλήθεια της παραπάνω ρήσης.

Τι έχουμε λοιπόν; Έχουμε δυο χαρούμενα παιδιά. Φαίνονται ευτυχείς και προφανώς είναι. Διασκεδάζουν και δεν έχουν πρόβλημα να το δείξουν. Ζουν την δική τους ονειρική πραγματικότητα και το διαλαλούν...

Λέει όμως κάθε εικόνα την αλήθεια; Ή για το θέσω αλλιώς, εκφράζει αυτή η πρόδηλη χαρά και την αίσθηση όσων έχουν την ευκαιρία τη συγκεκριμένη στιγμή να την βλέπουν;

Βρισκόμαστε θαρρώ μπροστά σε μια κραυγαλέα παραδοξότητα. Ενώ θα έπρεπε η χαρά από την θέασή της, να διαπερνά τα «τείχη» και να κατακλύζει με την ίδια ένταση αυτούς που την βλέπουν, εδώ... βιώνουμε ακριβώς το αντίθετο...

Βιώνουμε ένταση και αποστροφή, ακριβώς επειδή γνωρίζουμε, πως επιχαίρουν πάνω στη δυστυχία και στην καταστροφή !

Ξέρετε... είναι πολύ σημαντικό, να μπορεί ο καθένας που πράττει, να αντιληφθεί τη σημασία των ενεργειών του... κυρίως, το αντίκτυπο που αυτές έχουν και τα αλυσιδωτά αποτελέσματα που προκαλούν... Πόσο μάλλον, όταν αφορούν τις τύχες μιας χώρας κι ενός λαού !

Όταν αυτό δεν συμβαίνει, τότε, πολύ φυσιολογικά, το πηγαίο και αυθόρμητο γέλιο τους, μάλλον, σαν εμπαιγμός, κοροϊδία και χονδροπετσιά προσομοιάζει ! Κι αν το πάω ακόμα παραπέρα, ίσως, να καταγράφει την συνειδητή εκ μέρους τους αποδοχή, πως επιτέλεσαν άψογα το ρόλο που τους ανατέθηκε, εισέπραξαν τα εύσημα από τους εντολείς τους και τώρα «δικαιωμένοι» και περιχαρείς, δρέπουν τους καρπούς της ομολογουμένως αποδοτικής προσπάθειάς τους...!

Η διάσταση όμως, συναισθημάτων και ψυχισμών, ανάμεσα στους πρωταγωνιστές και στους αποδέκτες των ενεργειών τους τρομακτική. Είναι από τις ελάχιστες φορές, που μια κυβέρνηση αποκόπτεται τόσο απόλυτα, ανεπίστρεπτα και τραγικά, από την κοινωνική της βάση, και αδυνατεί να το αντιληφθεί.

Η κριτική προσέγγιση, της προφανούς «ανοησίας», την οποία, κάποιιο επιχειρούν να προσδώσουν στους πρωταγωνιστές, για να εξηγήσουν το δυσεξήγητο αυτό φαινόμενο, θεωρώ πως είναι η μόνη, που θα μπορούσε να τους προσδώσει κάποιο άλλοθι... Εξάλλου, η «ηλιθιότητα», εμπεριέχει ίσως και ιατρικό, επιστημονικό ενδιαφέρον και θα μπορούσε ως ασθένεια να εκληφθεί, οπότε μια κάποια επιείκεια θα έπρεπε και θα μπορούσαμε να επιδείξουμε ! Προσωπικά δεν τους θεωρώ καθόλου ηλίθιους όμως.

Αν η παραπάνω προσέγγιση δεν ισχύει και αποδεχτούμε, ότι οι δύο τους, έχουν σώας τας φρένας, άρα απόλυτη συναισθηση των σκέψεων και πράξεών τους, τότε τα πράγματα μπερδεύονται πολύ ! Υπεισέρχεται στην κρίση μας - πολύ φυσιολογικά - η έννοια του δόλου,

της ηθελημένης εκτροπής, της συνειδητής απόκλισης από το Εθνικό και κοινωνικό συμφέρον και πλέον εξαφανίζεται κάθε έρεισμα αιτιολόγησης, κατανόησης και επιείκειας, μπρός στις ανοίκειες, ανθελληνικές και απάτριδες πολιτικές τους..!

Θα αποφύγω να χρησιμοποιήσω τον όρο «προδοσία», γιατί πραγματικά κουβαλά πάνω του μεγάλο ιστορικό και ψυχοσυναισθηματικό φορτίο... Θα αφήσω όμως, τους αναγνώστες του άρθρου αυτού, να σκεφτούν, να κρίνουν, να δικαιολογήσουν ή να ψέξουν ! Να χαρακτηρίσουν, να αθώσουν ή να καταδικάσουν...

Γιατί εν τέλει, ποιός άλλος, εκτός από τον Ελληνικό λαό, είναι ο τελικός κριτής; Ποιός άλλος, βιώνει στο πετσί του την αλαζονεία και την προκλητική συμπεριφορά αυτών των ανθρώπων; Ποιος άλλος μπορεί να βάλει τέλος στην συνειδητή προσπάθεια που καταβάλλουν να μας εντάξουν στον παγκόσμιο χυλό, καταστρέφοντας και εξαφανίζοντας ρίζες, παράδοση, ιστορία και πολιτισμό;

Θα μπορούσε στο σημείο αυτό, να αντιτείνει κάποιος, πως και ο λαός λανθάνει... και θα έχει απόλυτο δίκαιο. Πόσο όμως και για πόσο; Θαρρώ πως πλήρωσε τίμημα για τα λάθη του κι ίσως το μεγαλύτερο πληρώνει τώρα με όσα τραγικά βιώνει... Έχει πια γνώση... Έχει εμπειρία... Ελπίζω μόνο να έχει και σοφία μετά από αυτά, για να τους στείλει εκεί, από όπου ήρθαν... Στη λήθη και στο πολιτικό και ιστορικό περιθώριο...

Και βαθειά μου πεποίθηση είναι, πως τελικά, αυτό θα πράξει... για να αρχίσει κάποια

στιγμή, αληθινά...

«να χαίρεται και να χαμογελάει, παιδί μου».....!!!